

Nyhedsbrev fra Dansk Palæstinensisk Venskabsforening Oktober 2025

Kære Medlemmer

Håbet om fred lever...

I september måneds leder afsluttede jeg med, at jeg gruede for denne måneds leder. Israel indledte offensiven i Gaza by, hvor en million palæstinensere atter måtte se sig ud på endnu en tvungen flugt mod syd og samtidig for en stor dels vedkommende har måtte konstatere, at flugten mod syd ikke blot atter er behæftet med enorme risici af at blive ramt af bomber eller skytter, men også en håbløs flugt til ingenting, da syd Gaza er fyldt til randen med fordrevne palæstinensere.

Det er med andre ord et valg mellem pest eller kolera, hvorfor mange også helt har opgivet at flygte eller ganske enkelt ikke har kræfterne til det længere. Gaza By er nu så godt som jævnet med jorden ligesom godt 86% af resten af Gaza.

Sultkatastrofen fortsætter med uformindsket styrke og de palæstinensere, der vover at bevæge sig mod de berygtede israelske uddelingssteder sætter livet på spil for en nødhjælp, der reelt ingen

effekt har. Situationen i Gaza er således som forudset desværre kun blevet yderligere forværret, om end det knap synes muligt.

Midt i al elendigheden ser det dog ud til, at de stadigt voksende folkelige protester i Vesten, de talrige opråb fra NGO'ere til stede i Gaza og den stigende kritik fra folkemords eksperter og andre fremtrædende politikere, meningsdannere og eksperter er ved at have en vis effekt på de politiske ledere i Vesten. Anført af Norge, Irland, Spanien, Slovenien og Armenien, der allerede i 2024 anerkendte staten Palæstina, kom yderligere ni lande på banen med en anerkendelse:

Frankrig, Luxemborg, Malta, Andorra, Australien, Storbritannien, Canada, Portugal og senest også Belgien - dog har flere af landene stillet en række betingelser til palæstinenserne i den forbindelse. Danmark tøver desværre som vanligt og Danmark er derfor ikke blandt de nu 156 lande, der anerkender staten Palæstina, endnu.

Vores udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen har åbnet døren en smule på klem ift. en mulig kommende anerkendelse, dog med betingelser til palæstinenserne, der på nuværende tidspunkt fremstår nærmest tragikomiske, eksempelvis kravet om, at Palæstina afholder valg, hvilket ret beset burde være åbenlyst for enhver er noget nær umuligt under de givne omstændigheder – ikke mindst i Gaza, men også i stigende grad på den besatte Vestbred.

Samtidig har Netanyahu gjort det krystal klart, at Israel ALDRIG vil acceptere en selvstændig palæstinensisk stat og hans regering fortsætter med at annektere den besatte Vestbred, mens verden fordømmer, indfører lidt sporadiske sanktioner, men ikke noget, der rammer Israel betydeligt.

Men det er alt andet lige positive og historiske nyheder, at der nu er et reelt paradigmeskifte på vej i den vestlige verden i spørgsmålet om anerkendelsen af en palæstinensisk selvstændig stat.

Endnu en flåde af Flotillaer er blevet angrebet og opbragt af den israelske besættelseshær og aktivister har igen været udsat for særdeles hårdhændet og fornedrende behandling inden de fleste er blevet tvangsudsendt, men flere sidder fortsat fængslet under horrible forhold og nægtes advokat. Den rabiate minister Ben-Gvir gjorde et stort nummer ud af at besøge de tilfangetagne aktivister og forklare dem, at de ikke er andet end Hamas terrorister og derfor også får samme behandling i israelsk fængsel.

I skrivende stund breder der sig et skrøbeligt håb verden over og ikke mindst i Gaza om en våbenhvile og udsigt til fred. Trump har præsenteret endnu et forsøg på en fredsplan, som både Israel og Hamas har indikeret at kunne tiltræde.

Der er dog noget vej endnu, da fredsplanen blandt andet sætter Trump og den tidligere britiske premierminister Tony Blair som hhv. formand for og medlem af en palæstinensisk upolitisk komité, der skal styre Gaza i en overgangsfase.

Dertil kommer, at Netanyahu kun ganske kort efter Trump meddelte, at Netanyahu var indstillet på at tilgå fredsplanen slog det helt fast overfor israelske medier, at der aldrig vil blive tale om en palæstinensisk stat. Og vi ved af bitter erfaring, at Netanyahu både har saboteret forhandlinger om våbenhviler og brudt de ganske få våbenhviler, der tidligere har været indgået – senest i marts i år.

Der hersker imidlertid ingen tvivl om, at USA spiller en afgørende rolle i at få Israel til at tilgå og ikke mindst overholde en fredsplan. Israel er totalt afhængig af støtten – økonomisk, militært og politisk – fra USA og for Trump personligt er der meget på spil for at få gennemført fredsplanen, da

det dels ikke er lykkedes at få Putin til at makke ret ift. Ukraine, hvilket i sig selv har været noget af et nederlag for den ellers selvsikre og selvudnævnte store 'fredsskaber' Trump, dels er voksende protester og så i Trumps eget bagland over specielt den økonomiske støtte til Israel.

Så vi holder vejret mens forhandlingerne pågår og håber, at det må ende ud i en varig fred, en genopbygning af Gaza og selvstændig palæstinensisk stat.

I anledningen af to års dagen for 7.10.23 har vores formand en kronik i Altinget på årsdagen med temaet "Israels ret til at forsvare sig selv", som har været mantraet for alle, der de sidste to år har støttet det israelske folkemord i Gaza.

Endnu engang skal der herfra lyde en dybtfølt tak til alle jer, der støtter os i kampen for et selvstændigt Palæstina, gør brug af vores foredrag, læser vores nyhedsbreve, daglige FB opdateringer og den uafbrudte media indsats.

På vegne af bestyrelsen

Vibeke Genefke

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening er bo- og arveafgiftsfri

Foreningen er nu bo- og arveafgiftsfri. Vi kan glædeligt orientere om, at Dansk Palæstinensisk Venskabsforening har søgt om og er blevet godkendt af SKAT til at modtage arv, som kan testamenteres til foreningen, uden at der skal betales hverken boafgift eller arveafgift.

Marathon Event i Odense – For de dræbte børn i Gaza

Lørdag den 11. oktober holder Dansk Palæstinensisk Venskabsforening i samarbejde med en gruppe forfattere eventet "Marathon Event 3 i Odense – Forfattere, præster m.fl. giver stemme til de dræbte Børn i Gaza". De vil i 10 timer læse de tusinder af de dræbte palæstinensiske børns navne op på Albani Torv i Odense (Torvet foran Føtex-Food Torv).

Eventet starter kl. 10.00 med en "åbningstale". Slut tidspunktet er sat til ca. kl. 20.00/21.00 lørdag aften. Vi tænder lys for de dræbte børn ca. kl. 18.00.

Er du forfatter, præst eller kunstner eller kender du en forfatter/præst/kunstner, som du mener skal med, så skriv til os på følgende mail - med ønsket om at deltage og hvad tid på dagen - danpal@danpal.dk.

Følg evt. med på DPVs Facebook side for løbende opdateringer om eventet. Eller kontakt os (mail eller tlf.) for yderligere.

Israel ret til at forsvare sig selv!

Vores formand har på 2 årsdagen for den 7. oktober 2023 fået bragt følgende kronik i Altinget. Læs den og anbefal den i dit netværk. ([Dansk-palæstinenser: Det er umuligt at tale mit folks sag uden at blive udskammet som antisemit og terrorympatisør - Altinget](#))

Dansk-palæstinenser: Det er umuligt at tale mit folks sag uden at blive udskammet som antisemit og terrorympatisør

Af Fathi El-Abed, formand – Dansk Palæstinensiske Venskabsforening

I over 25 år har jeg arbejdet for at skabe viden om Palæstina. Men siden 7. oktober er det næsten blevet umuligt at tale om palæstinenserne rettigheder uden straks at blive stemplet som antisemit eller Hamas-sympatisør, skriver Fathi El-Abed, der oplever en voksende dæmonisering af alt palæstinensisk.

I sidste uge holdt jeg mit landsdækkende oplæg, foredrag og debat nummer 178 siden 7. oktober 2023. Denne gang i Esbjerg – og dagen før var jeg i Aarhus.

Ved begge arrangementer blev jeg stillet det samme spørgsmål, som jeg utallige gange har fået de seneste to år:

Hvordan kan det være, at den samstemmende udmelding om "Israels ret til at forsvare sig selv" – fra vores [statsminister](#), regering, fra ledere i EU, USA og enkelte andre lande – er blevet ophøjet til den endegyldige sandhed, selvom resultatet er massive krigsforbrydelser og [folkemord](#)?

Mine svar har de seneste to år kredset om to afgørende og grundlæggende aspekter.

For det første: Disse stemmers opfattelse har været, at kun Israel har – og altid har haft – retten til at forsvare sig selv.

For det andet: Den blinde og ubetingede støtte til Israel er dybt forankret i Europas dårlige samvittighed fra Anden Verdenskrig. En skyldfølelse, der – uanset konsekvenserne for palæstinenserne og andre i Mellemøsten – stadig præger disse stemmers ageren.

Jeg har ofte forklaret, hvordan selve [Nakbaen](#) (Katastrofen) mod palæstinenserne for 77 år siden blev retfærdiggjort med netop argumentet om at "forsvare sig selv". Det samme skete i 1967 under Seksdageskrigen, og det er sket igen og igen siden.

Verdenssamfundet har aldrig trådt i karakter for at sætte en stopper for de talrige [overgreb](#) mod især palæstinenserne, som er blevet begået under dække af netop: "retten til selvforsvar"

Israels ødelæggelse af Gaza

Jeg har i mange år – og særligt de seneste to år – undret mig over selve begrebet "Israels ret til at forsvare sig selv".

Selv efter at Netanyahu og hans coalition for alvor besluttede at indlede deres [udsultningspolitik](#) mod palæstinenserne i Gaza – ikke alene ved totalt at blokere tusinder af lastbiler med nødhjælp på den egyptiske side af Rafah-grænsen, men også ved at lukke for el, vand,

brændstof, mad og medicin – har vores statsminister, EU og USA fastholdt denne fortælling om Israels selvforsvar.

Det skete endda samtidig med, at de offentligt kraftigt tog afstand fra Israels erklærede mål om at udsulte over 2,2 millioner indespærrede palæstinensere for at opnå en såkaldt "[endelige sejr](#)".

Dog med undtagelse af USA, der konsekvent har benægtet krigsforbrydelser, folkemordet og de seneste måneders åbenlyse udsultningsstrategi.

Men hvordan kan denne alternative udlægning af "Israels ret til at forsvare sig selv" fortsætte uantastet, når Israels krig mod palæstinenserne lige fra begyndelsen alene har handlet om at straffe ALLE palæstinensere i Gaza?

Hvordan kan man fortsat tale om selvforsvar, mens Israel åbent diskuterer at fordrive størstedelen af Gazas indbyggere længere sydpå og videre til [Sinai Halvøen i Egypten](#)?

Hvordan kan denne påståede "ret til selvforsvar" opretholdes gennem måneder – og nu to år – selvom den systematiske ødelæggelse af hele Gaza har været åbenlys og dokumenteret siden december 2023?

Allerede i de første cirka fem måneder af det israelske felttog i Gaza blev det tydeligt for enhver, at de to ældgamle byer Beit Lahya og Beit Hanoun i den nordlige del af Gaza var totalt jævnet med jorden. Kort efter begyndte Netanyahus koalitions partnere at ytre sig åbent om at annektere området.

Siden er det bestemt ikke gået bedre for oldtidsbyen Rafah, for den historiske by Khan Younis – som var Gazas andenstørste by – og for [hovedbyen Gaza](#). Byer med tusinder af års historie ligger nu i ruiner.

Hvad har denne systematiske ødelæggelse af disse byer, landsbyer, huse og den i forvejen skrøbelige infrastruktur med selvforsvar at gøre?

Hvad tjener det til – andet end at trække tæppet væk under et helt folks mulighed for at leve og eksistere på et lille område i det sydøstlige hjørne af Middelhavet?

Hvordan kan det være et udtryk for "Israels ret til at forsvare sig selv"?

Jeg tænker på Gaza hver eneste dag

De færreste kan efterhånden være i tvivl om, at Israels krig siden i hvert fald november 2023 har haft til hensigt at straffe hele det palæstinensiske folk.

Alligevel ser vi ansvarlige og ellers selvtænkende mennesker hårdnakket fastholde fortællingen om, at Israels mål fortsat blot er "at forsvare sig selv" – uden nogen som helst konkrete beviser.

Samtidig afviser de blankt, at der kan være tale om et folkemord, på trods af at hovedparten af [internationale](#) organisationer og eksperter – herunder også mange [israelske og jødiske](#) – vurderer, at der er stærke indicier for netop dét.

Jeg husker de første forfærdelige timer, dage, uger og måneder i kølvandet på 7. oktober: Hvordan jeg dagligt og døgnet rundt bekymrende mig og fortsat bekymrer mig. Hver eneste dag har jeg

tænkt på Gaza og på, hvilken skæbne der venter palæstinenserne i det besatte Palæstina og i særdeleshed på Gaza.

Oveni disse bekymringer oplever jeg en enorm administrativ, organisatorisk og økonomisk travlhed i vores frivillige forening, der fra de første timer efter 7. oktober fik en historisk stigning i antallet af medlemmer, som er uden sidestykke, siden foreningen blev stiftet i 1988 under den første Intifada.

Historien gentager sig

Når jeg tænker tilbage på de sidste to år, står to ting særligt tydeligt frem.

For det første den ekstreme – og til tider nærmest systematiske – dæmonisering og klapjagt på alt, hvad der er palæstinensisk herhjemme. Desværre også fra dele af pressen.

For det andet det faktum, at jeg – efter mere end 25 år med demokratisk og oplysningsorienteret arbejde om Palæstina – pludselig blev taget til indtægt for 7. oktober. Jeg fik igen og igen smidt anklager om "antisemitisme", "tersersympati", "Hamas' mand i Danmark" og andre mindre flatterende nedslidte kort i hovedet.

Fælles for disse skræmmekampagner og forsøg på intimidering har været med afsæt i, at "Israel har ret til at forsvare sig selv", og at ingen skal anfægte den påstand.

Hvis skyld er det, at debatklimate herhjemme er blevet så giftigt? Måske ingens.

Og måske vores alles. Hvilket jeg [personligt](#) forsøgte at gøre noget ved sidste år – dog kun med begrænset succes.

Allerede for et år siden skrev den israelske systemkritiker, journalist og forfatter [Gideon Levy](#), at det Israel bedriver, er intet mindre end "barbarisme", som intet har med "retten til selvforsvar" at gøre.

Levy fortsatte: "Tabet af medmenneskelighed er en smitsom og til tider dødelig sygdom. Vores politikere argumenterer for, at de alle fortjener det – også kvinder, børn, ældre, syge og udsultede."

I marts sidste år blev jeg under et foredrag i Holbæk spurgt: Hvad kan vi gøre for at stoppe folkemordet i Gaza?

Jeg svarede prompte og ubevidst: INTET.

Og så naiv som jeg – igen – var, sagde jeg ydermere, at det desværre ville fortsætte helt frem til omkring sommeren og måske allersenest til efter Knesset (Israels parlament) kom tilbage fra sommerferie i oktober (sidste år).

Det var først dér, det for alvor gik op for mig: Verden – og særligt Europa – har intet lært af uhyrlighederne under Anden Verdenskrig eller af folkedrabene mod muslimerne i Eksjugoslavien i 1990'erne.

For ideologier og særinteresser forandrer sig tilsyneladende ikke. Det er blevet endegyldigt bekræftet af de massive forbrydelser mod det palæstinensiske folk i Gaza de seneste to år. Desværre.

Vi kunne ikke gøre det uden jer!

Vi oplever fortsat en enorm interesse og et behov for information. Vi kan i skrivende stund konstatere, at det indtil videre har dannet grundlag for intet mindre end 162 oplæg/foredrag/debatter over hele landet og langt over 700 interviews med skole-/gymnasielever siden oktober 2023. Dertil kommer hundredvis af interviews i diverse medier.

Om end det er et kæmpe og meget tidskrævende arbejde, er det også absolut grundstenen i vores virke, og vi oplever at blive mødt med stor respekt og ikke mindst stor imødekommenhed og anerkendelse.

Vores frivillige foreningsarbejde, der har til formål at oplyse om Palæstina, er forudsat af jeres støtte både solidarisk og økonomisk, så det påskønner vi i høj grad – og det vil vi gerne sige stort tak for.

Jeres gavmildhed skaber grobund for vores arbejde for palæstinenserne rettigheder og et frit Palæstina. Derfor håber vi også meget på, at I vil fortsætte som medlemmer og huske jeres årlige betaling.

I kan også hjælpe foreningen ved at videresende Nyhedsbrevet/Nyhedsbrevene til jeres venner, familie, kollegaer og netværk.

Betalingsoplysninger finder I her i nyhedsbrevet eller på foreningens hjemmeside.

Tak for jeres uvurderlige indsats, støtte og opbakning!

Intet af denne frivillige indsats ville kunne lade gøre uden jeres essentielle og endda gavmilde støtte og opbakning. TAK.

Vi beklager

Har du sendt os en e-mail på danpal@danpal.dk de seneste uger og måneder med f.eks. spørgsmål, et forslag eller bestilling af plakaten Visit Palestine og/eller fra vores webshop (ikke ret meget tilbage her), så skal vi beklage, at du måske er blandt de mange, som enten intet har hørt fra os eller ikke har fået din bestilling.

Det skyldes to ting; 1) vores hjemmeside og e-mail er blevet hacket/forsøgt hacket adskillige gange det seneste 19 måneder, 2) Den enorme mængde af henvendelser med hundredvis af e-mails og ønsker om medlemskaber hver eneste uge de seneste over 19 måneder har skabt et overvældende pres på vores e-mail system, hvor mange henvendelser endte i "spam-indbakken" og siden er forsvundet. Det beklager vi naturligvis.

Vi opfordrer vores medlemmer til at prøve igen, og vi håber at kunne besvare henvendelserne og/eller at levere de bestilte tilbageværende produkter – særligt "Visit Palestine" plakaten. Ellers vil vi melde tilbage så hurtigt som muligt.

Tak til jer alle for jeres forståelse.

Har du betalt dit kontingent?

Vi har brug for din støtte for at kunne fortsætte foreningens vigtige oplysningsarbejde.

Foreningen kører på frivillig basis, så alle indkomne midler går ubeskåret til den palæstinensiske sags tjeneste.

Medlemskab koster kun 150kr. pr. år. For pensionister, arbejdsledige og unge under uddannelse er kontingentet kun 100 kr. pr. år.

Beløbet kan indsættes på giro 931-8119 eller overføres via netbank til: Reg.

nr.: 0268

Kontonr.: 000 931 8119

Du kan også benytte Mobilepay nr. 65841 til alle former for overførsler og indbetalinger til foreningen.

Ønsker du at melde/afmelde nyhedsbrevet?

Find **meld/afmeld** knappen på hjemmesiden (under Medlemskab af DPV). Afmelding sker herefter automatisk.

Dansk Palæstinensisk Venskabsforening

Danish Palestinian Friendship Association | الدنماركية الفلسطينية الصداقة جمعية

Dronningensgade 14 | DK-1420 København K, Denmark | Tel. +45 35 35 48 68 E-mail:

danpal@danpal.dk | Websites: www.danpal.dk